

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 NAGY GÁBOR:
EGY VÁROS A TEJÚT ALATT...
- 3 BRUTOVSZKY GABRIELLA:
EGYMÁSRA LÉPNI TILOSI!
- 4 PETRES CSIZMADIA GABRIELLA:
„MEGTISZTELNI ÖNMAGAM
ÉS A KÖRNYEZETEM, ALAPVETŐ
EMBERI ÉRDEK.” BESZÉLGETÉS
STRÉDL TERÉZIA PSZICHOLOGUSSAL
- 7 BARTÁNÉ JÁRÓ ANITA –
FEHÉR ÁGOTA:
A PEDAGÓGUS MINT VEZETŐ
ÉS LELKI KÍSÉRŐ
- 11 TÓTH ERIKA:
TOLERANCIA AZ ISKOLAI ÉLETBEN
- 13 BOLEMANT LILLA:
A SZERETETBŐL VÉGZETT
MUNKA ÉS A HIVATÁSTUDAT
- 16 ÉLIÁŠ DOMINIKA:
A TOLERANCIA-SOROZAT
MESEORSZÁGA AZ OSZTÁLY-
TEREMBE LÉP
- 18 NYIRATI ANDRÁS:
KULTÚRA VÍZITÚRA – A TOLERANCIA
TANULÁSA TÁRSASJÁTÉKKAL
- 21 SCHULCZ PATRIK:
AZ ÉLETHOSSZIG TARTÓ TANULÁS
JELENTŐSÉGE AZ ADMINISZTRATÍV
MUNKAVÁLLALÓK SZEMSZÖGÉBŐL
(2. RÉSZ)
- 24 RADICS RUDOLF:
KI NEVET A VÉGÉN? A BUDAPEST
OFF ESÉLYEI A SYMBALOO
LEARNING PATHS VIRTUÁLIS
JÁTÉKTÁBLÁJÁN
- 28 N. JUHÁSZ TAMÁS:
BETEKINTÉS AZ SZMKÉ ÉLETÉBE:
KÖZÖS ÚTON (RECENZÍÓ)
- 31 CSICSAY ALAJOS:
A KROMOSZÓMÁK SZEREPE
A SEJTEK OSZTÓDÁSÁBAN
- 34 TÓTH ATTILA:
A MAGYAR KÓRUSÉNEKLÉS
MÚLTJA ÉS JÖVŐJE KOLONBAN
- 36 STRIBER LAJOS:
SZERENCÉS TALÁLKOZÁSOK
RÉVKOMÁROMBAN
- 37 RADICS RUDOLF:
HATÁRFESZÜLTSEGEK
A SZÉPIRODALOMBAN.
KONFERENCIA A NYELVI ÉS
KULTURÁLIS SOKSZÍNŰSÉGRŐL
- 38 ISKOLAHÍREK

BRUTOVSZKY GABRIELLA

EGYMÁSRA LÉPNI TILOSI!

Az 1996. december 12-i 51/95-ös számú határozat értelmében az ENSZ Kögyűlése hivatalosan felszólította a tagállamait, hogy minden év november 16-án a tolerancia és az erőszakmentesség jegyében tartsanak ünnepnapot, és hívják fel az emberek figyelmét az intolerancia veszélyeire. Mindez az UNESCO kezdeményezésével indult először 1995-ben, egy nagyszabású nemzetközi kampányon belül. Az ENSZ a határozattal azt a célt is kitűzte a tagállamok számára, hogy a témában ezen a napon az oktatási intézmények és a szélesebb közönség számára tartsanak valamilyen témába vágó tevékenységeket.

1995 óta nagyon sok minden történt. Vajon 2022-ben sikerül-e kellő létjogosultsággal megünnepelni egy ilyen napot? Egyáltalán: van-e igény például egy oktatási intézményben a tolerancia nap megszervezésére? Érdeemes egy pillanatra megállnunk, és feltenni önmagunknak a kérdést, mi tudjuk-e definiálni a tolerancia fogalmát. Vajon a hétköznapiakban kihívás-e számunkra mások másságának az elfogadása?

Immár 10 éve működöm aktív pedagógusként, középiskolai tanárként az oktatási rendszerben. Az elejétől kezdve fontosnak tartom a diákok érzékenyítését egy-egy téma iránt. Magyartanárként elmondhatom, hogy egészen könnyű dolgom van, hiszen az irodalmi művek remek eszközként szolgálnak ehhez. Az évek során viszont rájöttem arra, hogy én bizonyos szempontból kevés vagyok, hiszen hitelességet sokszor az tud adni, ha egy-egy téma kapcsán szakemberek és maguk az érintett csoportok beszélnek róla. Így a fejembe vettem, hogy kollégáimat bevonva megszervezem a tolerancia napot az iskolánkban. Megszólítottunk különböző civil szervezeteket, akik nagy örömmel jöttek hozzánk foglalkozást tartani. Aznapra szendvicsakciót is hirdettünk, és a diákok által elkészített szendvicseket eljuttattuk az érintett csoportokhoz (menekült családok, hajléktalanok). A nap nem titkolt célja volt, hogy okítson, a foglalkozásokba foglalt információk révén megismertesse a diákokkal a hátrányos helyzetű személyek – a nemzeti és etnikai kisebbségek, migránsok, fogyatékossgal élő és egészségkárosodott emberek, kor és nem szerinti kisebbségi csoportok, egyéb hátrányos helyzetű emberek – helyzetét, világát. További témák, fogalmak, amikkel aznap találkozhattak a diákok: interkulturális ismeretek, bullying, érzékenyítés, általános emberi jogok, felelősségérzet, empátia és szolidaritás. A csoportos beszélgetések mellett voltak drámapedagógiai módszerrel feldolgozott szituációs gyakorlatok, emberi jogi társasjáték, valamint Szociopoly is. A visszajelzések mind a kollégák, mind a diákok részéről pozitívak voltak. Számomra a legértékesebb pillanat az volt, amikor pár évvel később, már öregdiákként arról mesélt nekem a tanítványom, hogy mennyire sokat jelentett neki anno a tolerancia nap, mert az addig stigmákkal dobálózó osztálytársak végre elkezdtek pozitívan állni hozzá.

Nem egyetlen nap fog csodát tenni, de talán ha több időt és fókuszot szentelünk mi, pedagógusok is a témának, akkor a napjainkban gyakori negatív sztereotipizálás és előítéletesség csökkenni fog. Hiszen a tolerancia igenis tanulható és tanítható. A legfontosabb, hogy a diákok megértsék az előítélet és sztereotípiák fogalmát. Beszéljünk arról, hogy kinek milyen társadalmi csoporttal szemben vannak előítéletei, mit tehetünk azok csökkentése érdekében. Kerüljön szóba a kritikus gondolkodás, együttműködési készség, közösségben való aktív részvétel, felelősségérzet, nyitottság, empátia és szolidaritás, az emberi méltóság iránti érzékenységgel, önbecsüléssel, a másság értékéért való tisztelettel.

Próbáljunk közösen megtenni mindent egy elfogadóbb világért, azért, hogy soha többé ne ismétlődjön meg olyan gyűlölettámadás, mint ami nemrégiben történt Pozsonyban – a két emberéletet követelő szörnyű tragédia.